Anul al 65-lea

8 PAGINI 5 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. 26.064.939

Nr. 11 Joi 15 Ianuarie 1948

ABONAMENTE CAPITALA Lei 135 pe 1 lună Lei 400 pe 3 luni Lei 720 pe 6 luni PLATA PRIN CEC 7999

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA Lei 135 pe 1 lună Lei 400 pe 3 luni Lei 720 pe 6 luni PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10:

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

VIZITA PREMIERULUI BULGARIEI

Astăzi Gheorghi Dimitrov, primul ministru al Bulgariei, se va afla în mijlocul nostru.

Pentru prima oară România — descătuşată de lanţurile monarhice — salută, ca Republică Populară, pe reprezentantul unei ţări, eliberate şi ea din aceleaşi cătuşe.

Politica de odinioară cerea, ca vecinii din Balcani şi dela Dunăre să trăiască izolaţi, fără să se vadă şi să se cunoască — având menirea să alimenteze astfel istoricul „butoiu de pulbere", ale cărui fitile, pentru declanşarea exploziei erau în mâna imperialiştilor străini.

Sfărîmându-se vechile şi nedreptele alcătuiri, prăbuşindu-se stăpânirile din trecut cu interesele respective, — au fost izgonite şi urile, împletite cu intrigi, din relaţiile internaţionale ale sud-estului european.

Acum se găsesc faţă în faţă popoarele muncii, care vor să se cunoască şi să se înţeleagă în vederea consolidării unei opere de pace şi de conlucrare între neamuri.

Românii şi Bulgarii s'au întâlnit adesea pe ogoare, lucrând cot la cot. Ei îşi cunosc meritele şi se stimează.

Intelectualii revoluţionari dela Sud au găsit totdeauna la noi nu numai adăpost, dar şi înţelegere şi simpatie în cercurile adevărat democrate.

Inlăturând îndemnurile la ură între ţările noastre, putem primi azi oaspeţii vecini cu bucurie, bucurie simţită de întregul popor — care vede în aceste vizite semnul bunelor relaţii, bazate pe cunoaştere şi înţelegere reciprocă, ceeace creiază atmosfera indispensabilă unei acţiuni de conlucrare.

A păşit pe pământul românesc Gheorghi Dimitrov. In mijlocul unui popor muncitor a venit un om al muncii, care a învăţat arta de a conduce realităţile din meşteşugul de a le şi crea.

D. GHEORGHI DIMITROV
Preşedintele Consiliului de miniştri al Bulgariei

El e un vajnic luptător şi organizator al rezistenţei împotriva opresiunii politice şi sociale — exercitate când de străini, când de băştinaşi.

In Bulgaria ca şi 'n străinătate, Gheorghi Dimitrov a apărat nu numai o doctrină şi o clasă de obijduiţi, ci însuşi numele de bulgar şi poporul bulgar, asupra cărora aruncau cu noroiu călăii nazişti dela Leiptzig.

De-aceea întreg poporul bulgar s'a strins ca un bloc în jurul acestui erou naţional.

Pornind de jos, Gheorghi Dimitrov — foarte de tânăr, a intrat în mişcarea muncitorească, pe care apoi a organizat-o şi a condus-o, determinând la sfârşit unirea dintre lucrători şi ţărani.

A cunoscut temniţa şi exilul.

A condus în 1923 insurecţia împotriva clicei militare, care dăduse o lovitură de stat şi care măcelărise pe cei ce apărau poporul. A luptat cu arma în mână împotriva trupelor guvernului reacţionar şi — fiind copleşit — s'a retras pas cu pas, opunând rezistenţă, până ce a izbutit să treacă pe teritoriul jugoslav.

Nu l-a infrânt închisoarea. Nu l-a intimidat perspectiva pedepsei cu moartea.

In 1926 tribunalele marţiale bulgăreşti l-au condamnat la moarte în contumacie pentru răscoala din 1923.

Iar în 1933 procurorul dela Leiptzig a cerut pedeapsa cu moartea pentru marele acuzat.

Judecătorii nazişti atotputernici, — faţă de dreptatea cauzei lui Gheorghi Dimitrov şi faţă de strălucita-i apărare, făcută cu pricepere, talent şi cu un curaj fără pereche, — n'au putut satisface dorinţa procurorului...

In schimb Gheorghi Dimitrov a rostit actul de acuzare al infamiei hitleriste.

Spre sfârşitul războiului, Gheorghi Dimitrov a organizat Frontul Patriei — uniunea combatantă a forţelor democratice din Bulgaria — izbutind să răstoarne şi să alunge nazismul.

In calitate de conducător al partidului muncitoresc (comunist) bulgar şi al formaţiunii politice Frontul Patriei, — Gheorghi Dimitrov, ca prim ministru, a prezidat opera de stârpire a reacţiunii şi de organizare a democraţiei, reuşind să reclădească multe din ruinele patriei.

Exponent al unui popor harnic, muncitor, serios, — oaspetele nostru întruneşte toate aceste calităţi, folosite perseverent în folosul patriei şi a cauzei păcii.

Având aceleaşi însuşiri de muncă şi aceleaşi idealuri paşnice, — poporul nostru întâmpină pe înaltul său oaspete cu tradiţionala urare:

Bine-ai venit!

M. SEVASTOS

INFIINŢAREA ORDINULUI „STEAUA REPUBLICII POPULARE ROMÂNE"

In Monitorul Oficial nr. 10, din 13 Ianuarie 1948, a apărut următorul decret al Preşedintelui Provizoriu al Republicii Populare Române:

ART. 1. — Se înfiinţează Ordinul „Steaua Republicii Populare Române", care se va conferi, pentru meritele deosebite cetăţenilor români, care prin lupta şi activitatea lor politică, ştiinţifică, culturală sau socială, au contribuit la promovarea intereselor poporului, la câştigarea libertăţilor democratice şi la realizarea Republicii Populare Române.

De asemenea Ordinul se va putea conferi cetăţenilor altor State care prin activitatea lor contribue la întărirea legăturilor de prietenie a Republicii Populare Române, cu celelalte popoare în cadrul luptei pentru democraţie, pentru respectarea independenţei şi suveranităţii naţionale şi pentru o pace durabilă.

ART. 2. — Ordinul „Steaua Republicii Populare Române" are următoarele grade în ordinea lor ierarhică:

a) Clasa I;
b) Clasa II;
c) Clasa III;
d) Clasa IV;
e) Clasa V.

ART. 3. — Prin o lege regulament special se va stabili forma, coloarea şi dimensiunea insemnelor şi a panglicilor respective.

ART. 4. — Ministrul Afacerilor Străine, Cancelar al Ordinelor este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentului decret.

Dat în Bucureşti, la 12 Ianuarie 1948.

Decretul poartă semnăturile Excelenţelor Lor C. I. Parhon şi Gh. C. Stere.

BUGETUL D-LUI TRUMAN VIU CRITICAT IN CAMERA REPREZENTANŢILOR

Washington, 13 (Radior). — „France Presse" transmite:

Bugetul de 39.700.000.000 dolari propus de preşedintele Truman, a fost viu criticat în Camera Reprezentanţilor. Senatorul Bridges le-a calificat drept „un program extravagant depăşind mijloacele naţiunei".

Se ştie că o mare parte a bugetului este destinată cheltuielilor militare.

Bridges, care este preşedintele comisiei de alocaţii a Senatului, a afirmat că bugetul poate fi redus şi va fi redus „în mod substanţial de Congres".

PRIN ŢARĂ

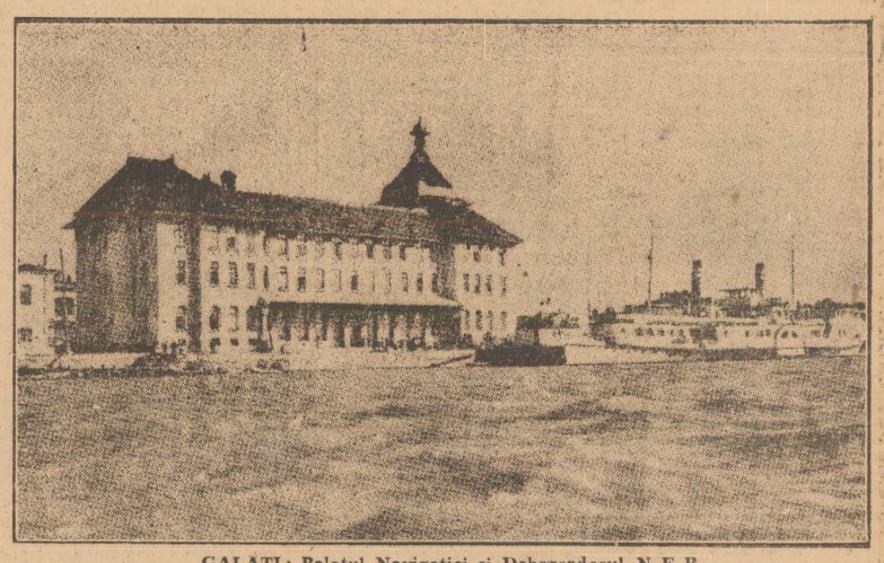

GALAŢI: Palatul Navigaţiei şi Debarcaderul N. F. R.

CINE-I AGRESORUL?

Un obicei bine cunoscut al pungaşilor prinşi asupra faptului, este de a fugi strigând în faţa lumii care se opreşte nedumerită: — „Prindeţi hoţul!" Acest obiceiu, însă, îl utilizează unii şi în politică. Dar nu trebue să ne mire. La aceleaşi ţeluri, dece n'ar fi utilizate şi aceleaşi metode?

De curând a fost format guvernul democrat popular al Greciei libere. Acest act politic nu face decât să consfinţească lupta poporului grec pentru libertate şi independenţa sa naţională. Căci pe pământul Greciei, au poposit, după ultimul război, nu numai bani străini — care alimentează războiul civil —, dar şi arme străine, şi experţi financiari şi militari străini. Nu mai este pentru nimeni un secret că, în spatele guvernului trădător dela Atena, această ţară este astăzi dirijată — în regimile neocupate de forţele populare — de reprezentanţii anglo-americani.

Deaceea, lupta poporului elen se intensifică pe zi ce trece. Armata populară obţine mereu victorii noui, ajungând să controleze peste jumătate din teritoriul ţării. Şi ca o consecinţă a acestor victorii, ca o oglindire a sprijinului de care se bucură forţele democrate greceşti, în rândurile întregii populaţii, a fost constituit guvernul generalului Markos, comandantul armatelor de eliberare naţională.

Desigur, acest lucru era de natură să indigneze pe cei care au îndrăgit acum pământul vechei Ellade, pe anglo-americani. Căci constituirea guvernului Greciei libere înseamnă eşuarea unui obiectiv imperios al Statelor Unite, obiectiv care a stârnit nu numai sume mari de dolari şi specialişti care au străbătut Atlanticul pentru a aranja lucrurile la faţa locului, ci chiar şi o renumită doctrină. Este vorba de „doctrina Truman". Această doctrină exprimă pretenţia americană de a subjuga Europa. Dar pentrucă, în multe ţări europene, au fost instaurate regimuri democrate, care nu mai permit să le fie încălcată independenţa şi suveranitatea, sfera de activitate a pretendenţilor a trebuit să fie îngustată simţitor. Deaceea, „doctrina Truman" urmăreşte acordarea ajutorului american regimurilor reacţionare, crearea de baze americane în partea orientală a bazinului mediteranean şi întreţinerea unei presiuni continue împotriva ţărilor de democraţie populară. Grecia a fost una dintre primele ţări asupra căreia au căzut sorţii agresiunii.

Instaurarea regimului popular pe teritoriul eliberat al Greciei pune în mare pericol „doctrina Truman". Deaceea, autorii ei au intrat în panică. Dar oricât de infuriaţi ar fi fost, în urma acestui act politic, era mai bine să tacă. Căci la enervare spui uneori şi lucruri absurde. Ziarele anglo-saxone au început însă să toarne un nou puhoi de calomnii. Zilele trecute, ziarele engleze „Daily Mail" şi „Yorkshire Post" n'au găsit nimic mai potrivit să scrie decât că guvernul popular al lui Markos ar fi comis „un act

ION N. BĂLĂNESCU

(Continuare în pag. 2-a)

Sosirea ziaristei franceze
Andree Viollis în Capitală

Ieri, la orele 14, a sosit la aeroportul Băneasa cunoscuta ziaristă franceză Andree Viollis, venind dela Paris.

D-sa a fost întâmpinată la aeroport de către d-nii: George Ivaşcu, directorul Presei şi Al. Buican, directorul relaţiilor culturale cu străinătatea din Ministerul Informaţiilor, Gh. Zaharia, secretarul general al Sindicatului Ziariştilor Profesionişti şi L. Paul, din Comitetul Central al Sindicatului Ziariştilor Profesionişti.

D-na Andree Viollis e una din cele mai apreciate ziariste din Franţa, cunoscută prin asidua colaborare la marile cotidiane de atitudine democratică franceze.

D-sa va studia realităţile politice şi sociale dela noi, continuându-şi apoi drumul în celelalte ţări democrate sud-est europene.

GHEORGHI DIMITROV FĂURITOR DE ISTORIE

I

Incendiul Reichstagului şi procesul dela Leipzig

In seara de 27 Februarie 1933, trecătorii cari se îndreptau către greoaia Poartă de Brandenburg, la capătul căii Unter den Linden, vedeau ridicându-se în spatele ei o perdea de flăcări: Ardea Reichstagul!

Numai câţiva iniţiaţi au bănuit atunci că li se înfăţişa prologul marii ofensive regisată de hitlerism împotriva democraţiei; că sadica ironie nazistă alegea, spre a-i pândi, monumentul ce ar fi trebuit să întruchipeze voinţa populară, pentru a deslănţui de pe ruinele calcinate, uraganul bestial al pustiitor de ţări şi de suflete, ale cărui devastări încă nu s'au şters; că duhul diabolic al incendiatorilor era acelaş care născocise sperietoarea marşului lui Schleicher asupra Berlinului pentru a smulge unui bătrân feld-mareşal reactionar, inspirat de o clică imperialistă, decretul de instăpânare al unei alte reacţiuni adversă dar deopotrivă imperialistă: aceea a cămăşilor brune.

Incendiul Reichstagului era menit să justifice în ajunul alegerilor, accesul dictaturii naţional-socialiste pe o bază de aparenţe constituţionale, cu sprijinul parlamentului şi consensul popular. S'a anunţat cu toate mijloacele propagandistice manevrate de sinistrul Goebbels, că incendiul era un atentat comunist. Au fost arestaţi mii de cetăţeni — comunişti, socialişti, pacifişti. Alţi mii de „suspecţi" au fost ridicaţi de secţiunile de asalt şi aruncaţi în lagărele de concentrare. S'a inscenat pe scena din Leipzig spre uzul lumii întregi, un proces unde figurau, alături de un degenerat pe jumătate nebun, alias ţap ispăşitor, şi alături de şeful comunismului german, trei refugiaţi politici bulgari vinovaţi de „crima" de a fi comunişti. Dar unul din cei trei era Gheorghi Dimitrov. Luptător neînfricat, el a desvăluit de pe banca acuzaţilor, sinistra comedie. Avocat năvalnic, a smuls masca hădei conspiraţii. Vestitor vehement, a aruncat un avertisment ce ar fi trebuit să trezească în minţile întunecate de interese samavolnice o supremă licărire de omenie şi de bun simţ.

Hindenburg era cu dibăcie asurzit de vacarmul propagandei şi manevrat de coterii care nu se înţelegeau decât pe un singur punct: încătuşarea democraţiei. El a semnat la repezeală decretul care jertfea poporul german bunului plac al aceluia pe care bătrânul Iunker galonat îl poreclise „caporalul ţigan". Asemenea dispreţ nu-l împiedicase totuş să transforme pe acel austriac vorbăreţ şi incult în călăul, nu numai al neamului său.

Dece?

Iată ce se cere pururi ţinut în evidenţă, ca precauţiune pentru viitor.

Intâmplarea a vrut să mă aflu în treacăt la Berlin în mijlocul de presă, în preajma ambelor momente-vârfuri ce au jalonat accesul hitlerismului la putere.

La începutul anului 1928, Reichul părea afundat în căutarea autenticităţii lui naţionale. Supravieţuia pentru a pregăti o nouă agresiune, militariştii având toată latitudinea de a pretinde că poporul german nu fusese cu adevărat învins. Armatele aliate ocupau Renania, şi toate difuzoarele publicităţii se străduiau să dea străinilor imagina duloasă a unui popor ingenunchiat şi exploatat.

Adevărul era altul: Fără a avea vreo regiune devastată de reconstruit Germania era inundată de torentul aurului revărsat de băncile şi de trusturile engleze şi americane. Cu uriaşul prisos, ea construia febril, uzine gigantice, stadioane şi stranduri, autostrade şi aerogări. Zece ani după înfrângere, flota ei comercială era prima din lume. In toate domeniile, Reichul se afla în capul producţiei şi întrecerii comerciale, depăşind cu mult ţările învingătoare. Toate cuceririle pacifice îi erau deschise. Dar nu asta urmărea. O frământa vechiul vis al hegemoniei politice şi militare. Era manevrată de oameni cari îşi pierduseră privilegiile războinice; de mari industriaşi cari se temeau de vigoarea instituţiilor sindicale; de mici negustori plecaţi în faţa stăpânilor aroganţi de eri, neîmpăcaţi cu prezenţa socialismului la putere; întrun cuvânt, de toţi acei ce, prin definiţie, se opuneau dreptului maselor de a-şi spune cuvânttul hotărîtor.

Germania era îndemnată să nu-şi enoreze semnătura în niciun fel — nici cu plata reparaţiilor prevăzute, nici mai târziu, cu instumentul planurilor Young şi Dawes. Gândul dominant era curăţirea României de trupele de ocupaţie şi refuzul de a acorda debitorilor de război un zălog ori care ar fi.

Streseman era atunci ministru de externe. Juca rolul „politicei de înţelegere mutuală". Care a fost în realitate acest rol, s'a văzut la desvăluirea arhivei sale secrete.

MICAELA CATARGI

(Continuare în pag. 2-a)

GENERALISSIMUL STALIN RĂSPUNDE CONDUCERII ARLUS

La felicitările adresate cu prilejul zilei de naştere a Generalissimului Stalin, conducerea ARLUS a primit următoarea telegramă:

Vă rog să primiţi mulţumirile mele pentru felicitările prieteneşti trimise cu ocazia zilei mele de naştere.

I. STALIN

Emiterea mandatelor de arestare contra autorilor masacrelor dela Iaşi

Agerpres. 13. — **Cabinetele de instrucţie de pe lângă Parchetul General al Curţii de Apel Bucureşti, au emis mandate de arestare contra autorilor masacrelor dela Iaşi.**

CONFERINŢA DELA MINISTERUL FINANŢELOR
S'a analizat situaţia debitelor fiscale faţă de incasări

Luni, 12 crt., a avut loc la ministerul finanţelor, conferinţa lunară cu inspectorii generali financiari din întreaga ţară.

Conferinţa care a fost prezidată de d. *Vasile Modoran*, ministrul subsecretar de stat al departamentului, în prezenţa d-lui *Ion Craiu*, secretar general, a luat în discuţie rapoartele regiunilor de inspecţie şi control, analizându-se în mod amănunţit situaţia debitelor fiscale, faţă de incasări şi faţă de specificul economic al regiunilor.

Pentru luna Ianuarie a. c., s'au luat o seamă de hotărîri privind mersul operaţiunilor fiscale, provocate de legea pentru sancţionarea evaziunilor.

Astfel, pentru a se uşura situaţia contribuabililor care au de declarat venituri ce au fost sustrase fiscului, s'a hotărît să se înfiinţeze pe lângă fiecare administraţie financiară şi percepţie, câte un ghişeu special de informaţii.

Aceste ghişee vor funcţiona la circumscripţiile de constatare, pentru persoanele fizice şi societăţile în nume colectiv, iar la administraţiile financiare, pentru societăţile anonime.

In privinţa declaraţiilor de impozite sustrase, s'a hotărît ca termenul de 15 Ianuarie a. c. să nu fie prelungit, timpul cuprins între 15 Ianuarie şi 1 Februarie a. c., fiind rezervat pentru plata impozitelor declarate ca sustrase fiscului. Paralel cu încasarea acestor impozite sustrase, cu majorările legale, se va proceda la o serioasă verificare a contribuabililor pentru a se vedea cine nu a dat declaraţii, sau a dat declaraţii necorespunzătoare.

S'a mai hotărît ca în cursul lunei Ianuarie a. c. toate impunerile neperfectate să fie terminate — în special la clădiri — şi să fie comunicate contribuabililor.

Deasemenea în cursul acestei luni urmează a fi terminate şi apelurile fiscale.

In privinţa impozitului agricol, s'a hotărît ca în cursul acestei luni să nu mai rămână debite neîncasate, sub 75%. La incasarea acestui impozit, trebue să se depună o deosebită atenţiune din partea organelor fiscale, astfel ca urmărirea impozitelor să se facă de sus în jos, adică să se urmărească mai întâiu agricultorii bogaţi şi la urmă cei săraci.

La sfârşitul conferinţei d. ministru *Vasile Modoran*, a dat inspectorilor generali următoarele directive în privinţa atitudinii ce trebue să o aibă organele fiscale faţă de contribuabili:

„Să dispară din organismul nostru fiscal hatărurile cu scop interesat. Suntem pe urma unor funcţionari cari nu înţeleg să-şi facă datoria în mod cinstit. Îi vom condamna fără nici un fel de milă, pentru a se înţelege odată, că s'a terminat cu sistemul şperţurilor. Administratorii financiari au datoria de a-şi supraveghea funcţionarii şi să nu asiste pasivi la activitatea lor, fiindcă de această activitate a funcţionarilor în ceeace priveşte cinstea, corectitudinea, vor fi răspunzători în faţa ministerului şi administratorii financiari. E o crimă ca cineva să mai pretindă azi şperţ.

Pentru a se stârpi definitiv această plagă, care trebue să rămână a trecutului, s'au luat măsuri pentru înfiinţarea unui serviciu special, care va sta permanent pe urmele activităţii funcţionarilor".

ŞEDINŢA DE ERI
A CONSILIULUI INTERUNIVERSITAR
Problema repartizării taxelor universitare, înzestrarea laboratoarelor universitare şi obligativitatea frequenţei pentru studenţii funcţionari

Eri de dimineaţă la ora 10.30, s'a ţinut la ministerul educaţiei naţionale, şedinţa consiliului interuniversitar, în prezenţa d-lor G. Vasilichi şi Miron Niculescu, miniştri subsecretari de stat la acelaş departament.

Au luat parte la acest consiliu d-nii: Al. Rosetti, rectorul Universităţii din Bucureşti, Mazilescu, rectorul Academiei de ştiinţe cooperatiste, G. Sofronie, rectorul Academiei de înalte studii comerciale, C. Petrulian, rectorul Politehnicei din Bucureşti, Andrei Oţetea, prorector la Universitatea din Bucureşti, C. Stoianovici, decanul facultăţii de drept, pr. Vintilescu, decanul facultăţii de teologie, prof. V. Răscanu, decanul facultăţii de medicină din Iaşi, dr. N. G. Lupu, decanul fac. de medicină Bucureşti, Ionescu, decanul fac. de arhitectură, Iorga Iordan, decanul fac. de litere, G. Vrânceanu, decanul fac. de ştiinţe, I. C. Teodorescu, decanul fac. de agronomie, I. G. Popescu, decanul fac. de farmacie, Eug. Stihi, decanul fac. de textile şi C. Săvulescu, directorul învăţământului superior din ministerul educaţiei, precum şi delegaţi ai U.N.S.R.

S'a luat în discuţiune o sumă de probleme în legătură cu viaţa universitară.

INZESTRAREA LABORATOARELOR ŞI A CLINICILOR

Prima problemă discutată a fost aceia a repartizării taxelor

(Continuare în pag. 2-a)

DIN CINE SE COMPUNE DELEGAŢIA GUVERNAMENTALĂ BULGARĂ CARE SOSEŞTE AZI IN CAPITALĂ

Astăzi soseşte în Capitală delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Bulgare.

Delegaţia e formată din domnii:

GHEORGHI DIMITROV, preşedintele Consiliului de Miniştri;

TRAICIO COSTOV, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri şi preşedinte al Comisiei economice şi financiare.

VASIL COLAROV, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Străine;

GHEORGHI TRAICOV, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Agriculturii,

ANTON IUGOV, ministru al Afacerilor Interne;

ZDRAVCO MITOVSKI, ministru al Asistenţei Sociale;

DUMITAR GANEV, trimis extraordinar şi ministru al Republicii Populare Bulgare, la Bucureşti.

Delegaţia este însoţită şi de domnii:

VLADIMIR TOPENCIAROV, ministru adjunct al Afacerilor Străine,

GENERAL RUSI HRISTOZOV, ministru adjunct al Afacerilor Interne şi alţii.

INTRE DIVINITATE ŞI MONARHIE

de Arhim. VALERIAN ZAHARIA

Recent, în ordinea statală a ţării noastre, s'au petrecut schimbări fundamentale.

Regii şi camarilele lor au infiltrat în mintea unora ideea greşită că monarhia este de ordin divin şi că orice atingere s'ar aduce principiului monarhic ar fi o călcare a voinţei dumnezeeşti. Dealtfel, regii înşişi au făcut totul ca în mintea popoarelor să se fixeze ideea greşită că ei domnesc în numele voinţei lui Dumnezeu; pentru aceasta îşi începeau ei orice act cu formula: „rege prin graţia lui Dumnezeu..."

Adevărul este, însă, că Dumnezeu, făcând lumea şi pe om, l-a făcut pe acesta liber, dându-i minte cu ajutorul căreia, să-şi organizeze viaţa şi să-şi conducă familia. Instituţia regală este o invenţie pur omenească, iar asocierea divinităţii cu regalitatea au făcut-o regii înşişi, pentru a-şi întări tronurile şi justifica opresiunea asupra popoarelor lor.

Dumnezeu alegându-şi şi crescându-şi un popor ales — poporul evreu — nu i-a dat niciun rege ca să-l conducă. Dela eşirea din Egipet şi patru sute de ani după cucerirea Canaanului, poporul ales s'a condus de sine, prin bătrânii neamului, şi prin judecătorii pe care, în vremuri de primejdii naţionale, Dumnezeu îi ridica din mijlocul poporului, pentru a-l apăra de vrăjmaşi.

Toţi judecătorii au fost ridicaţi din mijlocul poporului şi n'a lipsit dintre ei chiar femei, cum a fost profeteasa Debora, care femeie fiind a isbutit totuşi să-şi apere neamul şi credinţa contra vrăjmaşilor ţării sale.

Mai târziu, poporul evreu a mers la profetul Samuel şi i-a spus: „Pune un rege peste noi să ne judece, cum au toate neamurile". Samuel s'a rugat lui Dumnezeu şi a cerut sfat, iar Dumnezeu îi spune: „Ascultă glasul poporului... căci nu pe tine te leapădă, ci pe Mine mă leapădă, ca să nu mai domnesc peste ei... dar fă-le cunoscut drepturile regelui care va domni peste ei... Iată care va fi drepturile regelui care va domni peste voi. El va lua pe fiii voştri, îi va pune la carele sale şi între călăreţii lui ca să alerge înaintea lui. Îi va pune căpetenii peste o mie şi peste cincizeci, şi-i va întrebuinţa la aratul pământurilor lui, la seceratul bucatelor lui; la facerea armelor lui de războiu şi a uneltelor carelor lui. Va lua pe fetele voastre să-i facă miresme, de mâncare şi pâine. Va lua partea cea mai bună din câmpiile voastre, din viile voastre şi din măslinii voştri şi o va da slujitorilor lui. Va lua zeciuială din rodul semănăturilor şi viilor voastre şi o va da famenilor şi slujitorilor lui. Va lua pe robii şi roabele voastre, cei mai buni boi şi măgari ai voştri şi-i va întrebuinţa la lucrările lui. Va lua zeciuială din oile voastre şi voi înşira veţi fi slugile lui. ŞI ATUNCI VETI STRIGA IMPOTRIVA REGELUI VOSTRU... (1 Samuel VIII-1-18)

Deşi Dumnezeu arătase deslănţit poporului relele care-l vor bântui, alegându-şi un rege, acesta şi-a ales rege pe Saul. Amarnic a regretat Israil mai târziu instituirea monarhiei, pentrucă regii, datorită puterii enorme pe care o deţin devin nedrepţi, abuzivi şi tirani.

Iată, dar, că monarhia nu a fost în planurile lui Dumnezeu; ea este o creaţie pur omenească şi departe de a fi sprijinitoarea poporului, ea a fost întotdeauna opresoarea celor necăjiţi şi sărmani. Faţă de Dumnezeu regii au fost totdeauna nerecunoscători, faţă de popor s'au purtat cu silnicie.

Pentru Biserică monarhia n'a fost ajutătoare, decât în măsura în care instituţia divină a servit scopurile regilor. Trei sute de ani împăraţii romani au persecutat Biserica, pentrucă atunci când au văzut că nu o pot desfiinţa să şi-o aservească. Cercetătorii istorici pot mărturisi câtă vrajbă şi tulburare au introdus în viaţa bisericească amestecul împăraţilor bizantini. Acest nepermis amestec al împăraţilor în

(Continuare în pag. 2-a)

în pag. IV-a JUSTIŢIA ŞI SLUJITORII EI